

TAJEMSTVÍ SLOVANSKÝCH BOHŮ

Čeřín 5B 2025

26.7.2025 SOBOTA PŘÍJEZD

Po roce jsme se opět všichni sešli u Čeřínského síla. Když kolem nás procházeli táborníci z třetího běhu, bylo nám všechno jasné – tábor je uvolněn. Rychle jsme naložili zavazadla na valník, přes který jsme natáhli plachtu, a na něj umístili jističe Karla. Přestože jemně mrholilo, neváhali jsme a natěšení jsme se vydali do tábora.

Kvůli neustálému deštíku nemohl první nástup proběhnout tak jako tradičně na táborové louce, ale odehrál se v hangáru, kde nás přivítali známí vedoucí a Vanda nás rozdělila do čtyř oddílů: Koníci, Malý, Střední a Velcí. Poté jsme se už v oddílech nastěhovali do našich plátěných domečků a do večere jsme se mezi sebou seznamovali. K večeri nám v kuchyni připravili těstoviny se sýrovou omáčkou, a poté následoval nástup, kde jsme si pověděli o bodování a základních táborových pravidlech. Byl zavelen rozchod – když v tom... OHROMNÁ RÁNA!!!

Na louce za stany se začal vyvalovat ohromný dým. Všichni jsme byli zmatení a nejistí. V táboře vypukl chaos a tak jsme se shromáždili u zvonu. Jakmile se dým rozplynul, objevila se v dálce temná postava. Nejdříve jsme si mysleli, že to jsou vodáci. Rozhodli jsme se tedy, že skupinka šesti starších pod vedením Kryšpy půjde blíže. Jak jsme se přibližovali, začali jsme rozeznávat muže se špičatým kloboukem, černým pláštěm a loučí. Kryšpa se jej zeptal, zda je přítel či nepřítel. Muž se jen hlasitě otázel, zda jsme tu všichni. Neváhali jsme a narychlo došli i pro zbytek dětí z tábora.

Za chvíli se už u muže shromáždili všichni. Tajemná postava se nám představila jako Svarog – ten nejmocnější ze slovanských bohů. Pravil: „Jsem však již stár a nemohu nadále strážit sílu mocných krystalů. Proto jsem se rozhodl, že je rozdělím mezi své syny – Roda a Chorse.“ Ale jak se ukázalo, byla to starcova pošetilost. Chors při jednom z pokusů získat ještě větší moc svůj krystal zničil. Rod se tomu snažil zabránit, ale oba při výbuchu Chorsova krystalu padli do bezvědomí. Najednou se objevila dvojice druidů, kteří nerozeznávali dobro nebo zlo – pouze rovnováhu a tak se rozhodli krystal ukrýt, aby jej neměl nikdo. Vzali tedy ležícímu Rodovi jeho krystal a i s ním odešli. Když se bratři probudili a Chors zjistil, co se stalo, rozhněval se a se svou armádou začal pátrat po zbylém krystalu. Poté, co nám Svarog tento příběh vypověděl, požádal nás, abychom Chorsovi v hledání zabránili, že jedině v rukách Roda bude krystal využívan k účelu, ke kterému by stvořen.

Najednou se na cestě objevilo světlo. Přišel Perun, bůh blesku, oděn v bílém hábitu a černé róbě. V rychlosti se představil a odvedl nás k na kraj louky k potoku, kde byl do země zasazen opracovaný kámen ve tvaru osmiúhelníku. Toto je mohyla slovanského božstva, pomocí které byl slovanský lid se svým božstvem ve spojení. Pokud se rozhodnete Rodovi pomoci, mohyla vás po celé cestě povede. To ona je klíč k nalezení posledního Krystalu moci.

Následně Perun na mohylu zavěsil svůj amulet a sdělil nám, že ráno mohyla vydá své první tajemství.

Poté ještě pravil: "Vkládám svou sílu do této mohyly, nechť chrání toto údolí před zlem".

Po těchto slovech klidným krokem odešel.

Zahlceni spoustou nečekaných informací jsme usoudili, že ráno bývá moudřejší večera. Proto jsme se letos poprvé odebrali do říše snů.

27. 7. NEDĚLE

Probudili jsme se do prvního táborového rána. Ke snídani jsme měli výtečné kakao s vánočkou a na nástupu nás čekala porada o tom, co se včera vlastně všechno stalo a co budeme dělat dál. Někteří z nás si už z dálky všimli čtyř látek položených na mohyle, a proto jsme se po ranním nástupu k mohyle ihned vydali.

Na mohyle skutečně ležely čtyři látky ve tvaru trojúhelníku – červená se symbolem podkovy, oranžová s lukem, zelená se skákající rybou a modrá s hliněnou vázou. V otvoru mohyly pod zavěšeným amuletem byly navíc čtyři barevné kameny se značkami a ležela tam také mapa a svitek, na němž se psalo o Radhošťovi. Na svitku byl navíc vyobrazen symbol modrého kola s číslem pět. Neváhali jsme a rozdělili se do čtyř družin. Kapitány se stali Medard, Matěj, Viki a Maru. Družiny se pojmenovaly podle symbolů – Kováři, Hrnčíři, Lovci a Rybáři. Podařilo se nám také zjistit místa, která představovaly kameny nalezené v mohyle – jednalo se o čtyři místa nedaleko tábora. Rozhodli jsme se, že na každé místo půjde jedna družina.

Brzy se vrátily tři družiny – všechny se stejným váčkem. Zanedlouho dorazila i poslední družina Hrnčířů vedená Matějem, která po cestě potkala Chorsovi muže něco hledající. Naštěstí jsme byli úspěšnější a čtvrtý váček jsme také našli. Ve váčcích byly truhličky s bylinami a svitek popisující návod k přípravě lektvaru. Protože však na večer byl plánován slavnostní táborový oheň a odpoledne jsme měli v plánu ho připravit, rozhodli jsme se vaření odložit na zítřek.

Po posilnění obědem jsme se všichni vrhli do práce. Jedna skupina starších se vypravila sbírat březovku, druhá šla na roští a třetí skupinka společně s Lukym obstarávala klády. Trvalo to dlouho, ale i přes neustálé dešťové přeháňky vyrostla v ohništi velká hranice.

Večer čtyři ohniváci hranici slavnostně zapálili a zazněly tóny kytar a zpěv. Po několika písničkách nám Dáňa pověděl příběh o stoupání na horu, nováčkům byly předány táborové znaky a zasloužilým

vedoucím a instruktorům Vanda udělila „lesní moudrosti“. Následně se u ohně opět zpívalo a hrálo na kytary.

Pozdě večer, s pocitem, že zítra musíme najít Radhoště, jsme se následně odebrali do spacáků.

28. 7. PONDĚLÍ

Budíček! Pomalu jsme vylezli ze stanů přímo na rozcvičku. Největší oddíl si ji ale udělal netradičně – všichni se šli „vyvanit“ do vyhřáté vany.

Po snídani se celý tábor na nástupu vrhl na vaření čtyř lektvarů. Každá ze 4 družin musela lektvar připravit jiným způsobem. Kováři museli vařit lektvar pod zemí, Hrnčíři na vodě, Rybáři ve vzduchu a Lovci na ohni, obklíčeném dalšími čtyřmi ohni.

Po dokončení lektvarů jsme se ihned vydali za Radhoštěm, bohem slunce. Cesta tam probíhala bezpečně, a na vrchu kravské louky průzkum zaznamenal pohyb jednoho muže se zlatým pláštěm. Bylo rozhodnuto, že se vyšle skupina s dvěma kapitány. Ukázalo se, že to byl opravdu Radhošť. Přátelsky nás přivítal, převzal od nás připravené lektvary a všechny je smíchal dohromady. Poděkoval nám a výměnou předal další klíč k mohyle a navíc pytlík se semínky, o které se budou starat ti nejmladší.

Na cestě zpátky jsme narazili na čerňáky. Okamžitě jsme se postavili do kruhové obrany. Útočníci se na nás vrhli a roztrhali nám několik pláštěnek, ale nakonec jsme se ubránili a bezpečně se vrátili do našeho údolí – přímo na oběd.

Po něm jsme měli chvíli volna; někdo byl ve stanu, jiní si hráli. V odpoledním programu se nejstarší oddíl učil zdravotnické základy a část táborníků trénovala uzly. K večeři jsme měli polévku, po večeři nás navštívil kupec. Večer se celý tábor společně vydal k mohyle. V klidu jsme tam pověsili získaný klíč a poté jsme se znovu odebrali do říše snů.

29. 7. ÚTERÝ

Budíček! Celý tábor se rozespale vyhrabal ze svých pelíšků a stejně jako předešlý den se vydal na rozcvíčku. Po rozcvíčce jsme se nasnídali a zamířili směrem k mohyle. Tam jsme opět ve schránce pod zavěšeným klíčem našli dva barevné kameny, na kterých bylo vždy římské číslo a geometrický tvar.

Po návratu do tábora jsme se dozvěděli, že se bude konat bramboriáda. Vedoucí nám rozdali škrabky a brambory – a začal boj o to, kdo je nejrychleji oloupe. Bramboriáda byla napínavá: zpočátku vedli Hrnčíři, ale ostatní je postupně doháněli. Nakonec však vyhráli Kováři, druzí byli Lovci, třetí Rybáři a čtvrtí Hrnčíři.

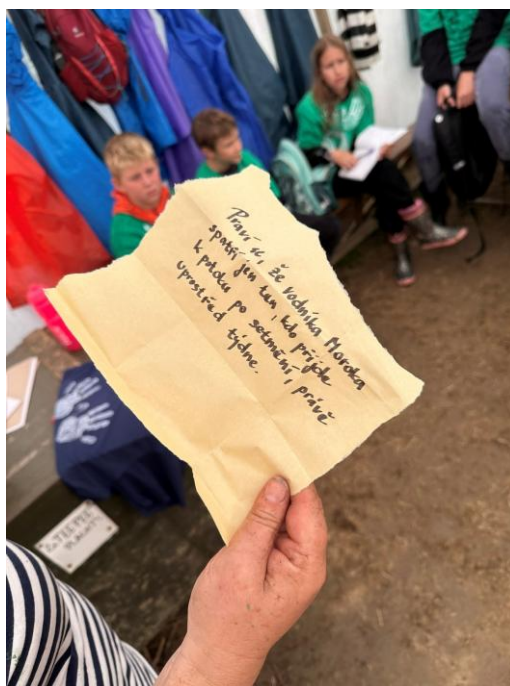
K obědu jsme měli výborný řízek s bramborovou kaší.

Po jídle jsme se rozdělili do dvou skupin a vyrazili na místa, která jsme vyluštili z indicí napsaných na kamenech. První skupinu tvořili Lovci a Hrnčíři. Ti dorazili na značku červeného kolečka s číslem deset. Tam potkali rusalku oblečenou v bílém závoji. Rusalka je požádala, aby pomocí dvaceti zápalek zapálili všechny svíčky v její zahrádce. Úkol celkem jednoduše splnili, a výměnou za to dostali tajemnou truhličku. Rusalka k tomu dodala pár podivných slov: „Jen lano z lýka porazí vodníka...“

Mezitím druhá skupina, složená z Kovářů a Rybářů, čelila daleko těžšímu úkolu. Na místě také potkali rusalku, ale s ní zde zároveň byla i trojice černáků. Stíny dorazily chvíli před námi a dorážely na Rusalku, aby jim vydala své tajemství. I my jsme toto tajemství chtěli získat.

Rusalka nevěděla, komu jej má předat, a tak se rozhodla uspořádat souboj – kdo první rozdělá pomocí křesadla oheň a přepálí provázek, tomu tajemství předá. Úkol bohužel vyhráli černáci a rusalka jim předala další kámen, na kterém byly opět vyryty nějaké znaky. Černáci se s jásotem zvedli a začali volat: „Známe to místo, je to poblíž, pojďte bratři, ihned tam jdeme“. Museli jsme jednat. Okamžitě jsme určili průzkum, který měl za úkol zjistit, kam černáci jdou. Po několika minutách se však průzkum vrátil zpět s nepořízenou. Černáci se jim ztratili za rozvodněným brodem.

Obě skupiny se nakonec vrátily do tábora a podělily se o své zážitky. Společně otevřeli tajemnou truhličku. Uvnitř se nacházelo lano z lýka a pergamen. Na něm bylo napsáno, že „útok na vodníka musí proběhnout po setmění, a to uprostřed týdne.“ Rozhodli jsme se tedy, že další den večer se vydáme za Vodníkem Morokem. Po vyčerpávajícím dni jsme znovu ulehli do našich zateplených spacáků.

30. 7. STŘEDA

Budíček! Pomalu jsme vylézali ze svých plátěných domečků. První, druhý i třetí oddíl se šly jako každý den rozcvičit, a protože svítilo sluníčko, čtvrtý oddíl se místo toho šel otužit do vany.

Na snídani byla vajíčková pomazánka s chlebem a rajčaty.

Dopolední program byl zaměřený na zdravotní. Po táboře byla rozmístěna čtyři stanoviště. Na prvním jsme si s Karlem a Lukým říkali a následně nacvičovali způsoby, jak zastavit masivní krvácení pomocí tlakového obvazu nebo turniketu. U Honzy v jurtě jsme měli teorii – vysvětloval nám, co dělat, kdybychom narazili na člověka v bezvědomí. Ukazoval nám stabilizovanou polohu i záklon hlavy. Na dalším stanovišti u Lucky byla naplánována výuka resuscitace. Na Andule jsme se všichni vystřídali, a dokonce Viki s Valčou vydrželi resuscitovat celou hodinu. U Bambusky s Vandou jsme si zkoušeli modelový rozhovor se záchranou službou. Bambuska nám také představila aplikaci „Záchranka“ a vysvětlila, jak funguje.

K obědu jsme měli dušenou mrkev s masem a brambory a po obědě nás čekal polední klid. Odpolední program připravil Karel nejstaršímu oddílu modelovou situací. Kryšpa hrál pořezaného houbaře a Vanda u toho psychicky zkolabovala. Vypadalo to dokonce i na infarkt. Na místě jsme použili tlakový obvaz, záklon hlavy, někteří se starali o Vandu a ostatní o Kryšpu. Následně probíhalo PPO.

K večeri byly párky s chlebem.

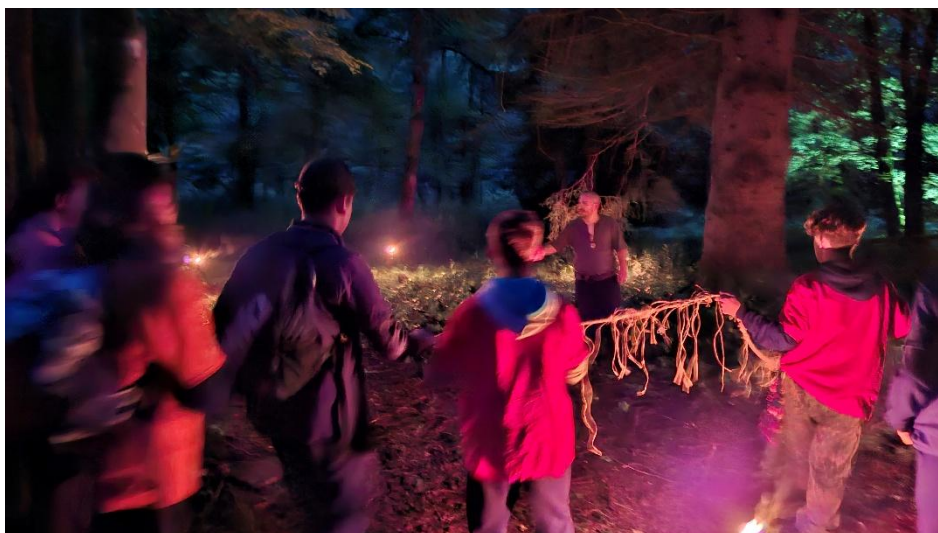
Po večeri do našeho údolí přišel Perun. Řekl nám, že nás dovede za Vodníkem. Dále nám pověděl, že pokud se budeme držet maximálně deset kroků od jeho magické hole, budeme neviditelní. Ale mělo to jeden háček – sice nás hůl činila neviditelnými, ale už ne neslyšitelnými. Proto jsme museli být maximálně potichu.

Pod vedením Peruna jsme se vydali směrem k vodním pánům. Nad nimi jsme se zastavili. Perun nám sdělil, že na nás má čekat rusalka, která nám pomůže vodníka vylákat z jeho panství. Perun šel tedy napřed Rusalku najít, aby ověřil jejich plán. Po chvíli se vrátil a vyzval nás, abychom ho následovali.

Po nějaké době putování lesem nás opravdu přivítala Rusalka a zavedla nás k půlkruhu loučí, kde začala volat: „Moroku, Moroku, můj pane, jsem to já, tvá služebná! Přináším ti duše, které sis přál.“ A skutečně – najednou se z blízké řeky na břeh začal drát vodník.

Zeptal se: „Kdo mě to ruší v tak nepříznivou hodinu? Vždyť je ještě světlo!“ Rusalka odpověděla: „Moroku, to jsem já! Pojď si blíž pro ty duše!“ Vodník zaváhal a pravil, že ho zem oslabuje. Nakonec ale přistoupil blíže. V tento okamžik tým nejodvážnějších ukryt pod Perunovou holí neviditelnosti vystartoval – napnul lano z lýka a přivázal Vodníka ke stromu. Vzali jsme mu talisman a chystali se odejít.

Najednou se ale z lesa vpravo od nás začal valit dým a z něj vystoupil samotný Chors s dalšími noshledy. Následovala slovní potyčka Moroka a Chorse. Morok si myslel, že za jeho uvěznění může sám Chors, ale toho Morokova slova nezajímala. Prohlásil, že Morok nikdy nebyl příliš silný, a následně mu z levé ruky strhl prsten. Pak zazněla slova: „Borgire, zab ho!“ Ozval se výkřik a Morok se bezvládně sesunul k patě kmenu, ke kterému byl přivázán.

Chors se uchechtl a zvolal: „Morano, Morano, volám tě!“ Ozvala se ohromná rána a vlevo od nás se zjevila postava ženy s maskou držící v ruce srp s lidskou lebkou. Morana byla překvapená, kdo jí volá. Do této chvíle jednala jen s vodníkem, který pro ni po staletí sháněl duše hříšníků. Když jí ale Chors začal nabízet spoustu nevinných důš, rozhodla se přidat k němu a velet jeho vojskům.

Po chvíli se všichni odebrali pryč a my jsme konečně mohli nahlas vydechnout.

Perun nás raději odvedl z toho prokletého místa. Po chvíli se zastavil tam, kde už nehrozilo nebezpečí, a sdělil nám: „To není dobré, co se stalo. Vyvstal proti nám silný nepřítel, Moranu bude těžké porazit.“ A poradil nám, co máme udělat s amuletem od Moroka, abychom získali pomoc v boji s Moranou. Poté nás znavený doprovodil do tábora kde jsme se rozloučili a zachumlali se do spacáků.

31. 7. ČTVRTEK

Budíček! Ke snídani byla snad ta nejlepší snídaně – oveska!

Na nástupu jsme si zrekapitulovali včerejší večer, co jsme vlastně slyšeli a viděli. Záměr byl jasný: přivolat Boha Jarovíta, jak nám včera radil Perun.

Netrvalo dlouho a všichni jsme byli oděni do šatu družin a s připravenými zástavami. Dáňa s Lukym střežili čtyři svíce, a Míra měl u sebe uloupený talisman od Vodníka. Společně jsme vyrazili na posvátné místo – mohylu. Na mohylu jsme vložili vodníkův talisman. Kolem mohyly byly rozmístěny čtyři svíce. Po jejich zapálení jsme zvolali: „Jarovíte, zjev se!“ A opravdu, Jarovít se zjevil – slovanský bůh s bílým šatem a štítem, na němž bylo vyobrazeno zářící slunce.

Než jsme se stačili pozdravit, bůh pravil: „Moranu, temnou paní, vím, jak jí zastavit, ale nebude to snadné. Musíte vytvořit její podobiznu – co nejpřesnější – a hodit ji hořící do řeky. Ale to je na tom úkolu to nejlehčí. Když budete její podobiznu vyhazovat do proudu řeky, musíte vyslovit zaklínadlo. To zaklínadlo jsem měl napsané na svitku a uložené v mém sídle. Bohužel Borgir s temnou armádou mé sídlo vyplenil a svitek se zaklínadlem si odnesl spolu s další kořistí. Vím však, kde se bude nacházet jejich ležení a při troše štěstí tam lup ještě bude.“

Na mapě nám ukázal, kde bude zítra Borgirovo vojsko tábořit. Poté odešel a my jsme se zbytek dopoledne věnovali programu po oddílech.

Po výborném obědě jsme opět měli PPO. Třetímu oddílu se však v jejich bunkru stala nemilá událost – přepadla je Morana v doprovodu několika stínů. Díky tomu jsme zjistili, že Morana může proniknout dále za naše chráněné území než ostatní z temné armády. Naštěstí třetí oddíl stihl zdrhnout zpět do tábora.

Na večerním nástupu nás tato událost ujistila v jedné věci – Morana je opravdu mocná a musíme ji zničit.

1. 8. PÁTEK

Budíček! Ještě před snídaní a nástupem šel oddíl těch nejmenších zkontrolovat, jak se daří zrníčkům, které dostali za úkol vysázet - místo holé hlíny se už v kbelíku zelenaly lístky a dokonce i květy. Lucka byla zvědavá, jeden květ utrhla a ochutnala. Ihned k našemu překvapení padla do hlubokého spánku a nešla probudit ani bolestivými podněty, raději jsme jí odnesli do stanu.

Na nástupu jsme začali vytvářet plán. Došlo nám, že po sněžení Jarovítových květin nastává spánek, což můžeme využít jako lest proti Temné armádě. Proto budou vytvořeny dva týmy.

První tým, čtyři lidé, se přestrojí do černého a budou se vydávat za Stíny. Vezmou s sebou odvar z květin a pokusí se ukrást svitek ze sevření Temné armády. Druhý tým bude vše jistit v březovém hájku. Zbytek dětí začne pracovat na napodobeninách Morany.

Po obědě vyrazily oba týmy společně k parkovišti, kde se rozdělily. Přestrojený tým začal stoupat podél lesa na horizont louky, aby našel nepřátelské ležení, a ukázal to výzkumnému týmu.

Poté se obě skupiny daly do pohybu. Skupinka přestrojených se vydala k Borgirovi do tábora, kde měl u sebe ještě další čtyři stíny. Situace byla velmi napjatá, ale komunikace s nepřáteli probíhala hladce, a dokonce jsme jim nabídli přípitek, který přijali.

Netrvalo dlouho a všichni se svalili na zem a usnuli. Jarovítův svitek jsme naštěstí nemuseli dlouho hledat. Borgir ho měl u sebe. Rychle jsme ho vzali a začali se stahovat směrem k naší záloze.

Po chvíli se za našimi zády začaly ozývat velké rány, přidali jsme do kroku, abychom se co nejrychleji setkali s týmem číslo dvě. Bylo na čase. Za námi se začaly na horizontu objevovat stíny a po chvíli i samotný Borgir. Na nic jsme nečekali a přesunuli jsme co nejrychleji do tábora na chráněné území.

V táboře jsme si především přečetli ukradené Jarovítovo zaklínadlo, které je potřeba vyslovit, abychom zabili Moranu. Každá skupina začala vyrábět vlastní napodobeninu Morany. Když všechny čtyři napodobeniny byly hotové, nezbývalo, než je hodit hořící do řeky a vyslovit zaklínadlo.

Večer se celý tábor vydal do akce. U Skautské louky, kde jsme měli v plánu celý rituál provést, jsme ale zaznamenali Stíny a byli jsme nuceni vytvořit kruhovou obranu. Černých byla spousta - projít k řece bylo téměř nemožné.

V tu chvíli se za námi zjevil Perun – naštěstí i s jeho holí, která nám poskytla tolik důležitou výhodu - neviditelnost. Shlukli jsme se kolem jeho hole a neviditelní jsme pokračovali pomalu dál k řece. V tu chvíli se ale v dálce objevily další postavy. Poznali jsme mezi nimi i Borgira a Moranu. Morana nás cítila, Stíny okolo nás kroužili, občas vyrazili i skrz nás, ale naštěstí jsme se vždycky zvládli potichu rozpojit a rozestoupit, tak nás neobjevili.

Nakonec jsme dorazili k Vltavě a začali Moranu pálit, hodili ji do proudu a vyslovili zaklínadlo. Morana opravdu padla k zemi a zemřela.

Cestou zpět nám Stíny stále komplikovali cestu, ale nakonec jsme ji zvládli. U mohyly nás čekal Jarovít, který nám poděkoval za zničení Morany. Společně s Perunem nás pak odvedli do tábora.

2. 8. SOBOTA

Budíček! Pomalu jsme vylézali přímo na rozcvičku. Předešlý den k nám do tábora přijela návštěva – byli to Cuba s Johanem z Dolního Sedla. Jelikož se Cubovi nechtělo vstávat, rozhodli jsme se jako nejstarší oddíl, že ho vytáhneme z postele a hodíme do vany. Z postele se nám ho sice podařilo dostat, ale do vany už ne.

K snídani byla vánočka a kakao. Po snídani následovala výprava k mohyle, kde jsme opět našli pergamen a čtyři barevné kamínky s římskými čísly.

Pak následoval PPO, po srazu v hangáru, kde proběhla debata o tom, kam který rod půjde pomáhat. Po skončení debaty nás čekal oběd. Po poledním klidu šly jednotlivé rody na určená místa pomoci vesničanům.

Rod rybářů byl svěřen úkol pomoci jedné vesničance, které se rozbilo potrubí. Vesnička rozdala rybářům polámané části potrubí a semínka vody. Rybáři museli převést vodu z jednoho jezírka do druhého, ale na cestě byla překážka – museli se proplazit pod klackem. Za odměnu od vesničanky dostali hmoždír.

Rod hrnčírů měla projít mezi provázky, na kterých visely rolničky. Dostali také hádanku a jako odměnu tlouček a zlatý kámen s číslem 698.

Rod lovců měla za úkol rozdělat a přenést oheň, proto si vyrobili pochodně. Jako odměnu od vesničana dostali křesadlo a recept na upečení chleba.

Rod kovářů měla pomoci vesničanovi dřevaři – museli nasekat šest stejných klád. Za odměnu dostali zrní a pergamen, na kterém bylo napsáno, kde se nachází Živa. Cestou do údolí potkali kováři Stíny, ale naštěstí utekli.

Po návratu do tábora se všechny rody setkaly v hangáru a sdílely své zážitky a informace od vesničanů. Nakonec jsme se všichni shodli, že musíme upéct chleba a namlít mouku.

Večeře byla kuřecí vývar.

Po večeři nám Fatty Krish Pown vybral ty nejlepší scénky z celého „ČeřínTube“.

První scéna byla „Svatý Kryšpoun a turista“, potom hraní Minecraftu a několik reklam na Stříbřenku. Hlavním sponzorem ČeřínTube byl Lidl.

Po několika reklamách následoval rozhovor s třemi influencery a pořad „Tisíckrát jinak“. Scéna v „soudní síni“ se odehrávala nejprve normálně, pak italsky a nakonec ve stylu domorodců a opilců. Nakonec následovala naše oblíbená „Biowanda“, která otevřela balíček se super ekologickou sušičkou na prádlo, ale bohužel se jí vybila baterie.

A ČeřínTube skončil a my jsme se opět odebrali do spacáků.

3. 8. NEDĚLE

Budíček bohužel nezazněl, ale zazněla hudba. Celý tábor vyrazil z pelíšků a utíkal přímo na rozcvíčku. Po rozcvíčce následovala snídáně – byl kaviár s chlebem.

Už předešlý den jsme dali dohromady věci, které jsme dostali od vesničanů za naši pomoc. Každý rod jsme si udělal oheň a začal připravovat těsto na chleba. Hrnčíři se spojili s Lovci a udělali placičky. Rybáři upekli chléb ve tvaru donutu a Kováři upekli rohlíky.

K obědu byly tortilly. Odpolední program probíhal po oddílech. Nejstarší oddíl hrál různé hry a plnil bobříky. K večeři jsme měli šišky s mákem. Po večeři následovala diskotéka a poté jsme se opět vydali do říše snů.

4. 8. PONDĚLÍ

Budíček! Celý tábor znovu opustil říší snů a vydal se na rozcvičku. Po ní, jako vždy, následovala snídaně.

Rozhodli jsme se vydat za Živou, na místo, které bylo napsáno na pozlaceném kameni. Cesta byla dlouhá a do kopce.

Na louce náš průzkum zaznamenal dva Stíny, a proto jsme rychle přešli louku přímo do lesa. Šli jsme podél lesa, dokud jsme nenarazili na Živu.

Živa nás přivítala a ptala se, co děláme na jejím panství. Každý rod vyslal jednoho zástupce, který jí předal chléb. Živa každý chléb ochutnala a za odměnu nám dala nejdůležitější talisman – k probuzení mohyly. Svatyně Modrého světla je od nynějška otevřená.

Cestou zpět do našeho údolí jsme potkali dva stíny, a proto jsme je museli obejít, což prodloužilo naši cestu. To však nebylo vše. Na rozcestí do našeho údolí jsme narazili na další postavu – Polednici.

Dala nám hádanku: „Je to těžší než balvan, ale nic to neváží.“

Po rozvaze jsme odpověděli: „Hádanka.“ Měli jsme štěstí, odpověď byla správná. Polednice se podle všeho našla, protože si nemohla nikoho z nás vzít, a zmizela do lesa. Její odchod nám umožnil vrátit se bezpečně do našeho údolí.

V táboře na nás čekal oběd. Odpolední program spočíval v plnění bobříků a různých her. Po večeři k nám zavítal Perun a společně jsme se vydali k mohyle. Zavěsili jsme poslední a nejdůležitější talisman – probuzení mohyly. Poté Perun prohlásil: „Mohylo, mohylo! Vzbud' se!“ Mohyla ožila a začala zářit. Pak nás Perun doprovodil zpět do našich spacáků.

5.8. ÚTERÝ

Budíček!

No vlastně ještě ne. Před budíčkem byli Dáňou probuzeni čtyři nejstarší a těm byla sdělena stručná informace. Dnes táboru nevelí vedoucí, nýbrž děti. To bylo tak nějak vše. Takže až teď.

Budíček!!!

V táboře vypukl snad ten největší chaos, co kdy byl.

Všude chodili zmatení vedoucí. Přeskakovaly ohraničené místa, kam se nemá chodit kvůli bahnu, zvědavě možná i úmyslně kradli věci z kuchyně, ptali se všech, kde se mají čistit zuby, a poté co jim všichni odpověděli, že u koryt, tak si je stejně čistili v potoce. Mezitím všude pobíhaly děti rozdávající jednu černou bednu za druhou. Zkrátka je to nepopsatelné.

Snídaně přes mírné komplikace překvapivě proběhla a nástup, kde byla málem vlajka pověšena naopak, také. Samozřejmě někdo na nástup vůbec nedorazil, jelikož byl ve vaně pod domněnkou, že je rozcvicka.

Po nástupu proběhlo PPO, vedoucovský kluci hráli hry u ohniště a vedoucovské holky měly program v Týpíčku. Pak následoval oběd a den naruby byl pro jistotu zrušen, aby tábor mohl alespoň nějak fungovat.

Po poledňáku následovalo další PPO, ale tentokrát již pod vedením opravdových vedoucích, dodělávaly se bobříky a hrály různé hry. Pak byla večere a po večerním nástupu se to stalo. Do tábora přišel Perun, všichni jsme doufali, že bude něco vědět o svatyni modrého světla. A opravdu věděl. Rychle jsme se zformovali u stožáru po našich družinkách a v zástupu jsme se vydali za Perunem. Ačkoliv cesta byla bezpečná, masivně se rozpršelo. Byl to dlouhý pochod, a když se začalo stmívat, hluboko v lese se začala zjevovat světla loučí a mezi nimi byla k zahlédnutí výrazná modrá záře.

Na vyvýšeném místě stály dvě osoby v modrých kápích. Přišli jsme blíže a někteří z nás rozeznaly povědomou tvář, bylo to tělo ztracené Viky, kterou si vypůjčila časová smyčka do podoby druidky. Pozdravili jsme se a druidové nám položili otázku, na kterou zněla odpověď ROVNOVÁHA. Za odměnu nám vydali krystal a my s krystalem uprostřed naší formace se vyrazili s Perunem zpět do bezpečí našeho tábora.

Stále lilo jako z konve a nedaleko tábora jsme zahlídli dva čerňáky. Ale stihli jsme se rychle dostat za hranice chráněného území. Perun nás následně zastavil u Mohyly. Byla již noc a déšť pomalu ustupoval. “Předejte mi krystal”. Když se tak stalo, Perun se obrátil k Mohyle a uložil krystal na její vrchol, potom odstoupil a hlasitě pronesl, “MOHYLO PROBUĎ SE!!!” Ihned se z krystalů po stranách vyvalila silná modrá záře a my jsme se s úžasem odebrali do našich spacáků.

6. 8. STŘEDA

Budíček!

S radostí jsme zjistili, že se nám Viky vrátila v pořádku do tábora, poté co si její tělo vypůjčila časová smyčka.

Nasnídali jsme se a na hlavní cestě do tábora se zjevil Perun. Pravit: „Lidé slovanští, čas nadešel. Pojdme do poslední bitvy a předejme mocný krystal prvnímu.“

Rychle jsme se začali seskupovat, a když byli všichni připraveni, vyrazili jsme na kopec nad táborem. Z louky už byl slyšet hluk boje. Váhali jsme, ale pak jsme vyrazili na louku, kde bojoval samotný Rod s houfem Stínů a Borgirem.

Perun nás rozdělil do dvou křídel a vyslal do boje. Rodovi se podařilo dostat do naší formace a chtěli jsme mu předat krystal, když se ozvala ohlušující rána – přišel Rodův bratr Chors. Chors a Rod spolu bojovali – Rod se svým mečem, Chors s palcátem. Zdálo se, že si Chors s Rodem poradí, ale Rod skočil po svém bratrovi a vrazil mu meč do hrudi - Chors padl a Stíny společně s Borgirem také.

Všichni jsme zajásali, protože Rod slavnostně převzal mocný krystal, kterým bude udržovat rovnováhu. Rod i Perun poděkovali a sdělili nám, že teď je čas hodovat. Po rozloučení tím skončil náš letošní příběh.

V táboře jsme se odzbrojili a bylo nám oznámeno, že proběhne pouť. Po poledním klidu se zde objevila krčma s proslulou farmářkou, střelnicí, kasinem, krámkem a spoustou dalších atrakcí. Hřivny litaly vzduchem. Když pouť skončila, vedle hangáru byl rozdělán oheň, na kterém se opékal pořádný kus krůty. Večeře byla pojata jako masivní hostina. Poté, co jsme se pořádně nasýtli, nás čekal večerní nástup a po něm zasloužený spánek.

7. 8. ČTVRTEK

Budíček!

Celý den byl určen na programy po oddílech. Někdo si dodělával bobříky, někdo zase hrál hry. Někdo vyrazil do kempu, někdo se koupal ve vaně a další se plácal v potoce.

Velcí si vyzkoušeli střelbu, kde byl uspořádán turnaj o táborový znak. Vyhrála Viky.

K obědu byly lahodné knedlíky s omáčkou. K večeři pro změnu chutné špagety s boloňskou omáčkou.

Večer byla uspořádána strašlivá bojovka. Mnoho dětí tam bloudí dodnes.

8. 8. PÁTEK

Ha! Mysleli jste si, že zde napíšu „budíček“? Tak to si pěkně mýlíte. Ale i přesto budíček byl.

K snídani byla ovesná kaše – velmi dobrá.

Na nástupu jsme si řekli, co nás dnes čeká – velké balení. Po oddílech jsme začali pracovat: uklízet dřevěné cestičky, sekat dříví, sušit stany a spoustu dalšího.

K obědu bylo moc dobré jídlo.

Poté se třetí oddíl vydal pro chrástí a největší začali budovat slavnostní táborový oheň.

Večeře byla polévka. Na večerním nástupu nám bylo sděleno, že máme vyčkat na zazvonění zvonu, abychom se vydali k ohni.

Po zapálení slavnostního ohně Vanda s Karlem udělila stupně Lesní moudrosti. Honza, Nela, Mira a Luky obdrželi první stupeň. Valča, Maru a Medard druhý stupeň. A také byl udělen historicky první třetí stupeň tohoto tábora, a to Viky.

Poté jsme si zazpívali naše táborové písničky a postupně děti po oddílech odcházely spát. Jen ti, kteří letos získali Moudrost, měli tu výsadu, že mohou u ohně zůstat a také přespát až do rána.

9.8. SOBOTA

Den odjezdu.

Po budíčku, snídani a posledním vyklízení stanů jsme připravili naše zavazadla na plachty, udělali rojnici a vysbírali poslední nepořádek. Po nástupu přijel valník, na kterém se odvezla naše bagáž a pár dětí a vedoucích k autobusu u Stodoly. Ostatní šli pěšky.

Poslední zamávání tábora a na shledanou za rok.

